

¶ Ferdinandus de Salazar decretorū doctor
excellentissimo & famosissimo utriusq; iu-
ris interpreti dño Ioanni de Sala precepto-
ri & dño suo. S. P. D.

*duplicata fol. 139.
& 204.*

¶ Oratōnem quam nuper luculentissimam habuit
ad Pont. Max. Reipublice Bononiensis noīe Anto-
nius Galeacius Prothonotarius Bentiuolus cū im-
primendam curarem: cui potius dicendam arbitra-
rer q̄ tibi: inueniebam neminem. Cum enim te sem-
per fuisse noram: cuius obseruantia & fides in benti-
uolos omnes extiterit singularis. Præterea ex disci-
puli tui eloquentia & prudentia non ambigendum
erat uoluptatem haud mediocrem te capturū. Eam
igitur leges: & illustri principi Ioanni ac Geneuræ
coniugii præclarissimæ gratulaberis: quod talem edi-
derit filiū: in quo parētum uis omnis eluceat. Iuxta
Horacianum illud: Est in equis patrum uirtus: neq;
imbellem feroces pro generant aquilæ columbam.
Vale & me a quo precipue coleris ama.

Oratio Antonii Galeacii Bentiuoli
 Prothonotarii Apostolici oratoris no
 mine Bononiensium habita apud Ale
 xandrum .vi. Pont. Maximum .5. Nov. 1492.

Gaudio maximo btissime pater; maximaq; letitia
 affecti sunt Bononiensium uniuersi: postea qua renuncia
 tum est tua beatitudine: sacratissima: amplissimaq;
 pontificatus magni dignitate fuisse decorata Dataq;
 esse illi habenas Christianae religionis moderandas:
 statimq; tuae Bononiensis Reipublice gubernatores
 decreuerunt nos ad Apostolicam sedem esse mitten
 dos: ut publico nomine reuerentissime uiseremur: &
 religiosissime ueneremur tuam sanctitatem: qua
 nihil in terris uenerabilius fieri potest. Facimus
 itaq; in presentiam quod facere moniti sumus & de
 bemus: dedimus nos & diuina humanaq; nostra om
 nia tuae sacratissimae maiestati obedieter prestoq; fa
 cturi quicquid nobis: quicquid suae Bononiensi Rei
 publice ex Pontificali mandato iniunctum fuerit.
 Tota enim Ciuitas illa apostolicam sedem colit: tu
 amq; sanctitudinem (sicuti debet) officiosissime ob
 seruat: ac reueretur: quam oramus & suppliciter obse
 cramus ut dedititios Bononienses ea comitate susci
 piat: ea tractet: indulgentia: qua tractari suscipiq; me
 rentur subditi fideles ac deuoti obnoxiiq; clientes.
 Et profecto si bene coniector debet mereturq; Bo
 nonia nihil ferme minus chara tuae beatitudini esse

q̄ patria ; Cum illic in adolescentia qua ætate uerus
amor conciliatur operam dederit studiis litterarum;
Gymnasiumq; illud scolasticum non paucis annis ce-
lebrauerit. Nam si patriam solumq; genitale diligimus
propterea q̄ ibi nascimur: nonne illam quoq; ci-
uitatem & quidem ardentem amare debemus: in qua
formamur atq; instituimur liberalibus ingeniiq;
disciplinis: Sicuti sanctitas tua in gymnasio scolisq;
Bononiensium formata est & instituta. Merito itaq;
speramus habituros nos pontificem: ut omnium ma-
ximum sis omnium optimum. Ut potentissimum
sic beneficentissimum: In cuius fidem manum atq;
potestatem nos ac nostra tradidimus. Quod super-
est nouissimo loco pater meus cum tota Bentiuola
familia se & sua dedit: dicat: subiicit tuæ clementissi-
mæ beatitudinî obedienter facturis quicquid illa pre-
ceperit: Qui in presentia gaudibundus exultat q̄ cō-
pater sit illius & dedititius. Qui inter mortales maxi-
mus est. Qui merito Christi Vicarius potest appella-
ri. Rogat oratq; maxime idē pater meus tuā bea-
tissime pater beatitudinē: ut fidem: deuotionē: ob-
seruātiāq; ipsius familiæq; Bentiuolæ comiter am-
plexetur & nutu pontificali foueat: tueaturq; nos oēs
qui dediti sumus addicti mancipati tuæ beatitudinî
omni bonitate prestanti: quā deus omnipotens diutissi-
me florentissimeq; permittat sedis aplice & Romanæ
ecclesiæ habenas regere ac moderari. Dixi.